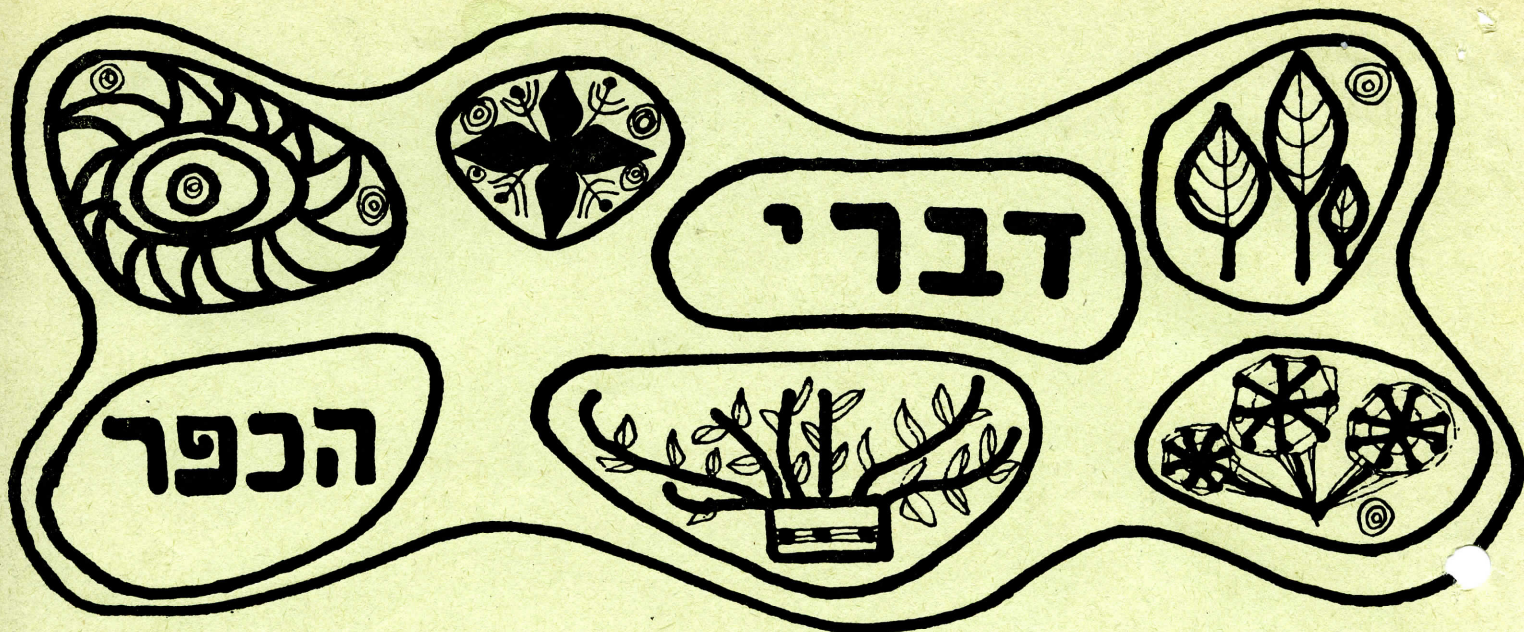

חודש כסליו

חודש כסליו - מזלזל הקשת. לפי המסורת היהודית שתי סיבות לכך. ראשית, הוא חודש גשום לרוב, והקשת בראיתו בו לעיתים קרובות. שנית, הקשת מעלה את זכר החשמונאים שאחזו בקשת ובלחמו על שחרור העם והארץ.

בכ"ה הכסליו חל חנוכה, חג האור. אצל כל העמים נמצא בחגי העונה הזאת שרידים בולטים של פולחן האור. את התקצרות הימים והארכת הלילות הרגיש האדם הפרימיטיבי כהאבקות בין האור לבין החושך, ומצא צורך בפשי לעזר להתגברות האור. זהו המשותף לעץ חג-המולד של עמי הצפון ולברות החנוכה שלנו. רק בתקופה מאוחרת יחסית קבלו מנהגים אלה פרושים בוספים.

7

*

"במילים של רובנה" חוץ מזה היה טוב.

בשבת התנהלו שני משחקים על מגרש הכדורגל. א) כיתת חרמון נגד חוחית/ עפרוני, 0:9. הקטנים היו כל כך מאוכזבים ועבדו כל כך קשה. הגיעה כבר השעה להצהיג קבוצות מעורבות-גיל. ב) חולתא נגד סנדליה (כפר ערבי ליד עפולה) התוצאה 11:0. אולי גם פה יש מקום לקבוצות מעורבות?

בסוף השבוע שעבר התקיימו מפגש "גשר" בין כיתות י"א מהגליל ומסולט צור לבין בועז דתי. פרטי הכנס תקראו בבא העת בעלון חברת הילדים, אבל כדאי לשים לב שעתונאי "מעריב" ו"לאישה" וכמו כן "קול ישראל" בקרו בכנס הבנות, ובמסר להן שקטעים מהדיונים ישודרו בקול ישראל במוצאי שבת.

על ההרצאה בנושא "הלכות וזמנוסים" שהתקיימה ביום שישי שמעתי דעות מחולקות. היו שטענו שאין זה נושא שמעניין את הקבוצניק הממוצע, ואחרים אמרו שהיה בו מן התועלת. כלם הסכימו שהמרה היתה חיובית ודרך ההרצאה מלאה חיים.

הקריקטורות בגליון זה צויירו בידי שושנה, אורחת עובדת הרוצה להתקבל כמעומדת, (עובדת כעת במטבח).

ימי הולדת

22/11 - מאיר רייבס
רותי חצור

ימי צוואין

20/11 - גוליה ואריה ביצן
שוש וזמי בן-צבי.

נדליק בר לזכרה של
גב' טמה פוטש ז"ל
20/11/61

כדאי לכם לבקר בבית התיבוקות החדש. יש בו כל הנוחיות, וחדושי המדע האחרים, כולל אמבטייה מחומרת רך, כדי למנוע זעזוע-מוח מן התיבוק הנחקל בשפת האמבטייה. עכשיו אני מבינה למה כל ילדי כפר הנשיא קשי-עורף - זאת היתה תגובת התגובות נגד אמבטיית הביטון. בית יפה זה כבר בתמלא עד אפס מקום עם הוולדו של זהר (צאצא מערכת "דברי הכפר"). מספר לא מבוטל של תיבוקות צמצאים איפה שהוא "בדרך". החברות מתבקשות להזמין מקום אצל בטי ע. ואלק שנה לפני הלידה!

שמואל ח. במצא כעת במדרשת רופין בקורס של 3/2 חודשים לרכוז תעשייה. לפי דבריו הוא משתתף בקורס בעיקר בגלל הנושאים הכלכליים הנלמדים, כי לא למדו אותם כשהוא השתתף בקורס לרכזי משק לפני 13 שנה.

השמעתם את הספורי הפנטסטי על אמו של גורברט וחיים ה"מוסר-ביק"? הנריק של גורברט מבקרים בארץ ויוט אחד הוא בקש מחיים להביא אותם מראש פינה. בדרך שוחחו על דא ועל הא - והתפתחה שיחה כזו בין האמא לביץ' חיים: "מאין אתה?" - "מברלין". "אה, גם אנחנו." - "כן? מאיזה חלק?" "רחוב כר-וכך." - "פעם היתה לי שם דודה." - "מה שמה?"

וכשהחיים אמר את שמם, כמעט הת-עלפה אמו של גורברט על המקום. התברר שהם בני-דודים ממש! כל אחד חפש את השני אחרי המלחמה בלי הצלחה וחשב שהוא בספה בשואה. גם חיים התרגש בורא. "כמעט בסעתי ישר לתעלה" הוא אמר במבטאו היקני. בו, בערב כמובן נסעו כולט להכיר את המשפחה בשדה אליעזר. לחיים אשה מרוקאית. גורברט מבסוט בורא. "סוף-סוף יש גם לי מרוקאית במשפחה" הוא אמר לריימונד.

בשבוע הבא מתחילים לחזור אלינו הכבים של קבוצת הנח"ל. הם יהיו עכשיו בשל"ת אחרי האמון המתקדם.

טיול שבת ההכשרה היה מלא הרפת-קאות. ביום א' לבנו במושב דובב. אותה מושב שעל ידו בתפשו שני מחבלים ערב לפני כן. ביום ב' בכנסו לאזור מתווך של צה"ל בואדי דישון, ורק מזלט מנע מצה"ל לירות בהם. ביום שלישי חלה המדריך, (גייסון) ולא סיים את הטיול.

(מפי אריה ב., רשמה אנגה)

על התרשמותו מ"אויז האפשרויות הבלתי-מוגבלות" היה אריה מוכן להגיד
 יק משפט אחד. "כל דעותי הקדומות התאמתו. זהו מסחר שיצא מדעתו!"

מטרת בקורר היתה ללמד שיטות בהול ושוק בקואופרטיבים גדולים. אזור
 הטיור היה אוֹרְגוֹן, מדינת וושינגטון, וקולומביה הבריטית (קנדה). זהו
 אזור גדול תפוחים שיבולו השנתי הכולל מגיע למליון טון (בהשוואה ליבול
 הכולל בארץ, המגיע ל 70,000 טון).

למרבית הפליאה כל השוק באזור גדול זה בידי קואופרטיבים, ובקנדה
 הקואופרטיבים אפילו תחת פקוח ממשלתי, ואין שוק פרטי כלל. קואופרטיבים
 אלה הוקמו בשנות השפל הכלכלי שלפני 40 שנה מתוך צורך השעה. אין להם
 כל אידיאולוגיה של שתוף. ושיטות השתוף התפתחו בצורות שונות ומטובות.

יש שגם הקביות מרוכזות, יש שפתחו בבקים של חקלאים למימון משותף, אבל
 לא היה תאום בין הקואופרטיבים השונים. אם אריה חשב תחילה ללמד באופן
 קונסטרוקטיבי, מצא עד מהרה שעיקר הלימוד יהיה מן השגיאות שנעשו בעבר.
 שוב ושוב אמרו לו: "לו יכולנו להחזיר את מחוגי השעון לאחור היינו נוהגים
 אחרת".

עיקר הבעיה היא ב"שעבוד" לשרשרת הסופרמרקטים, המאלץ אותם לתת
 שירותים כגון "דיבוג" התפוחים, ואריזה קמעונית, בלי לקבל עבורם תמורה
 חולמת. אם אין נותנים את השירותים, לא יכולים למכור, אם נותנים אותם,
 לא מרויחים! בעיה נוספת היא בחוסר המגע בין הקואופרטיב לבין המגדל.
 המגדלים מרגישים שהקואופרטיב הוא "ממסד" שאין להם חלק או שליטה בניהולו.

המעבין הוא שגם האמריקנים התעניינו ב"מחקר" של אריה - זאת כבראה
 הפעם הראשונה שבעיות הקואופרטיבים בחקר על ידי צד לא-אנטרסנטי; עד
 כדי כך שבבקורו במחלקה החקלאית של אוניברסיטת מישיגן בקשו ממנו להרצות
 בפניהם על מסקנותיו מן הבקור, ולכתוב מאמר למשרד החקלאות הפדרלי בנושא!

מהיא התועלת המעשית הנובעת מן הבקור? כאמור, עיקר הלקח הוא להמנע מן
 השגיאות שלהם. א) בהתפתחות שוק הסופרמרקטים מוכרחים למצא קו אחיד כל-
 ארצי. אין לתת להם להכתיב צורות אריזה, למשל, בלי לשלם עבורן. בארה"ב
 מגיעות ההוצאות אחרי הקטיף ל 50%-60% מכלל הוצאות הגדול. אצלנו אסור
 שיעלו מעל 33% הבהוגים כיום.

ב) מצורות הקרור המשותף, ההדרכה, התשלום המשותף שלהם אפשר ללמד, אך
 יש אין-סוף וריאציות. ועכשיו יהיה על ארגון המגדלים ות"ג להחליט איזה
 מהן מתאימות לנו.

לפי הערכתו של אריה עומד ת"ג בפני פתוח של שוק משותף של 20,000 טון
 ותוך 5 שנים יגיעו ל 30,000. המצב כרגע הוא שאפילו אותם המשקים באזור
 שעדיין לא שייכים לת"ג מחכים לאפשרות להצטרף. זה דורש החלטות על הדרך
 לעתיד ויותר שתוף פעולה בצורה כל-ארצית.

סך הכל היה זה בקור מאלף, מועיל ומעבין.

השתתפותנו הכנה
 בצורה של ג'נט פ.
 במות אמה.

1. הבית הקטן שליד התעלה - ק. ברוכמן (רומן)
2. על טפשים וחכמים - אוסקר ווילד (הומור)
3. קיסר וקיסריזם - צ. יעבץ (היסטוריה)
4. כל ארץ ישראל - א. תלמי (ישובים בארץ)
5. מבחר מאמרי בקורת על שירתו של ב. אלתרמן
6. הרחוב ללא מצפון - ג. ויצמן (רומן)
7. אדם מתחתן רק פעמיים - אבידור (ספור מקור)
8. שויון האתגר - א. דרייקורס (סוציאולוגיה, בעיות שויון)
9. חזרה אל ברבר - בן-נחוט. (הערכה של ברבר)
10. מלחמת האירים לעצמאותם - א. שרון
11. רחל ושירתה - מ. שגיר (מאמרי בקורת)
12. שחמט למתקדמים - הינדל קוזנבס
13. תקרית בזאלצבורג - ה. מק איבס (רומן)
14. יוליוס כהנוב הראשון, הישראלי הנחמד (רומן)
15. דורות מספרים, ישראל ועמי קדם - פרבסקי (היסטוריה)
16. איזה טפוס אתה? א. עקיביא - (פסיכולוגיה)
17. פרורי מאנהטן - ש. כהן (ספור מקור)
18. טרואילוס וקרסידה - שקספיר (מחזה)
19. דרום סיני - ז. משל (מדריך לתיירים)
20. סוגיות בספרות העברית של ימי הביניים
21. ציון ודרך - ז. שזר (מאמרים)
22. יוגא ובריאנות - ס. יוסטיאן
23. בכורי עטים - מ. מגד (בקורת ספרותית)
24. יעקב - ב. תמוז (רומן מקור)
25. בהלל - חלום והגשמתו
26. המכוניות - מ. ליוגל (תולדות המכוניות)
27. אהבה ומין לצעירים - בוקאנאן
28. שירה ומורשה - ב. הלל (שירה)
29. "במחנה" - 11 כרכים.

קריאה בעימה !

XXXXXXXXXXXX

לשרה ולדוד דיין ולש
מזל טוב

בהרולד בנס הבכור
זהר

החזרה הביתה לכפר הנשיא היתה בסיון מוזר מאד. ככלות הכל, רוצים לנהוג בזהירות, ולא להתלונן בלי הרף.

אך מיום ליום הולכת ומתגברת הרגשת חוסר-אונים לגבי כמה גורמים חשובים בחיינו. אין זה כבר תענוג להתהלך במשק. תלי לכלוך, ערמות של ברוזלים חלודים מהתעלות, ארגזים ישנים, דלתות-מקלט פתוחות, הרות-אסון לילדים קטנים, פחי אשפה מזוהמים, ערמות חומרי בנין מבזיזים שבחלקם בתהליך הבנייה, בחלקם גמורים כבר, ובחלקם עוד לפני התחלת הבנייה. מבנה חדר האוכל והמועדון ה"מיוחד" שלנו, שהיה בזמנו מקום-ראווה למשקים אחרים, נראה מוזנח ולא בקי - החלק התחתון מזכיר תחנת אוטובוסים שיצאה משמוש.

גיליתי עוד מרכיב ארכיטקטוני מקסים - סככות האופניים מתוצרת בית. כך הם עומדים - המבנים הקטנים והמכוערים, מכוסים בכסוי פלסטי קרוע או בקרשים ישנים, הכל לפי יכולת החבר וזריזותו בהשגת ה"שמונצים" הנחוצים.

האם אין ועדת המשק מכירה בקיום אופניים, עגלות תיזוקות, כסאות בוח, כלי גינה? מדוע על החברים לחטט בסביבה ולהקים מבנים מגוחכים ומכוערים, כדי להגן (בצדק) על עוצרות המשפחה בפני הגשם?

היום אכפת לי הדבר יותר מרגיל. בפותחי את הלובי כדי להזין את עיני שוב בנוף האגדי של החרמון, מצאתי שבתורן ביצב "קיוסק" בנוי כהלכה, אך לא יפה ביותר, מיועד לשמירת האופניים של משפחה שכנה. בעצם אני לא יכולה להאשים את ראש המשפחה.

למה לא טרחו לקחת צורך זה בחשבון בשעת תכנון השכון והנוף מסביב? למה אין תכניות לבקוי כפר הנשיא, וליצירת סביבה יותר מתקבלת על הדעת והעין?

לסביבה באה ותרבותית נודעת השפעה חשובה ביותר בחיינו, ואולי סביבה כזו גם תעודד את חברינו לעתיד לשמר קצת יותר על רכוש הכלל. טעם טוב אינו תמיד ענין של כסף.

ג' וי מדר.

§§§§§§§§§§

תחרויות - תחרויות - תחרויות.

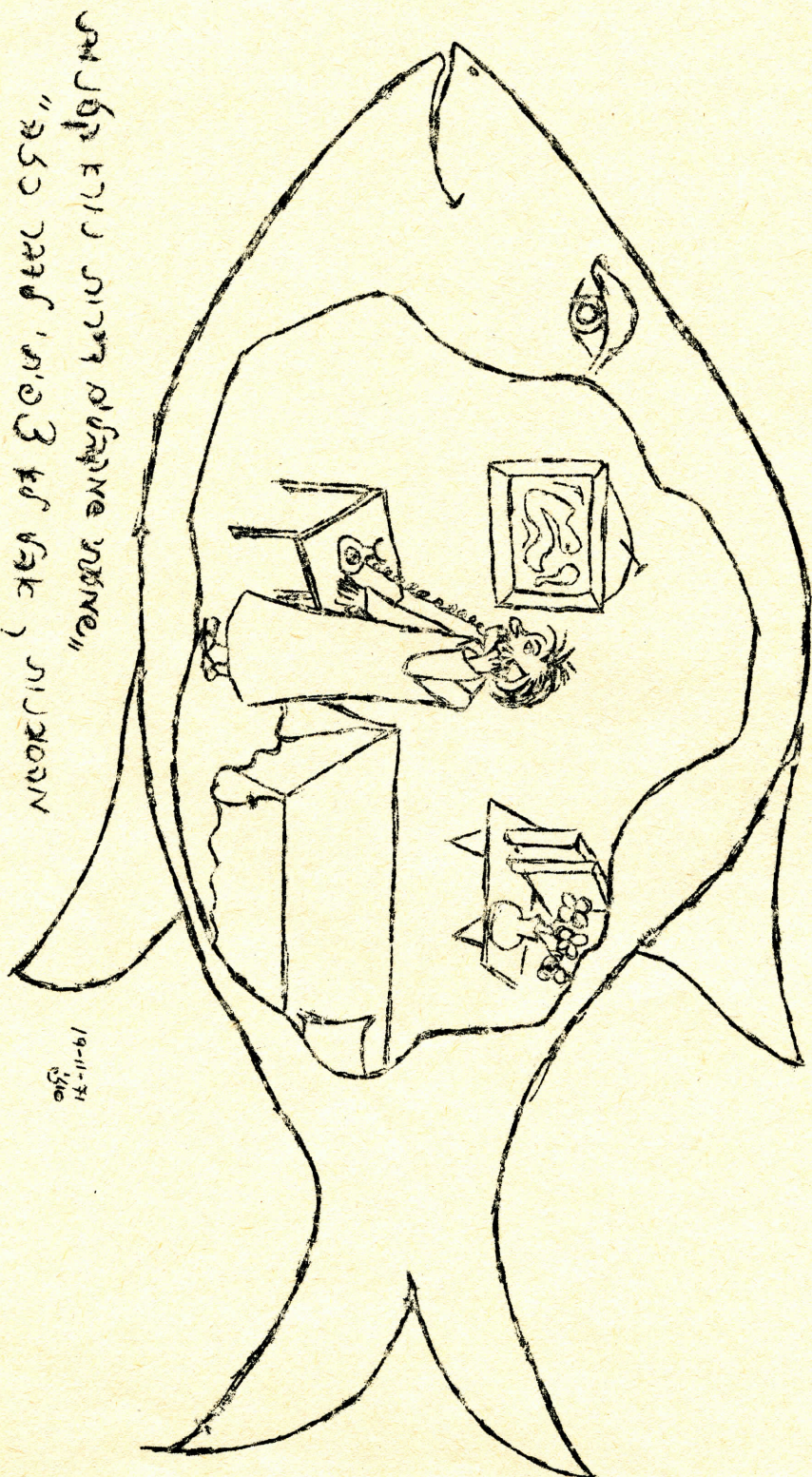
(א) לכבוד חדושן של קבלות השבת הוציאה ו' התרבות "תכנייה", בצורת דף, כדי לעזור לחברים לעקב אחרי הקריאות ולהשתתף בשירה.

כל שבוע יחולק דף בהתאם לתוכן קבלת השבת. עטור הדף השבוע בוצע ע"י עפרה ס. ו' התרבות מעובינים בעמורים נוספים. לכן מכריזים בזה על תחרות: - עטור לדף השבת - ופונים לכל האמנים והגרפיקאים בפועל ובפוטנציה להמציא לבו עטורים פרי מכהולט/עטם. את החומר יש למסור לראובן מ. גודל העטור לא יעלה על 10 x 15 ס"מ. מועד אחרון למסירת הצעות - סוף נובמבר.

(ב) לקראת חג ההנחה בקיים - תחרות חנוכיות - והכוונה כמונן לחנוכיות מתוצרת עצמית. ההשתתפות מותרת לכולם, מזקן ועד טף; יחידים, משפחות, קבוצות, ענפים. התחילו לחשב ולעבד. יש לכם עוד חודש בערך !

§§§§§§§§§§

וְיִשְׂרָאֵל

המחברת פורטת קולות
 "אם לא תבין, לא תבין"

קבלת שבת - ויף וזינו וורמסיה

נדצוננו להתחיל שוב בטקסי קבלת שבת ביום ששי הזה. התת-ועדה המטפלת בנושא זה מבקשת להכניס מספר שנויים. הריהט מפורטים כאן לידיעת החברים ונשמח לקבל הערות, תגובות, והצעות.

1. הטקס יתחיל ב - 7 במקום 6.45, וזה כדי להקל על חברים אשר התקשו להגיע במועד.

2. הארוחה משותפת, כפי שהיתה בעבר אך לא יהיה רישום לסידורי ישיבה. הישיבה כמו בכל ערב שבת.

3. החברים יורידו מן השולחנות את כלי האכל שלהם ויעבירו אותם להדחת כלים כרגיל. התורנים יפנו מן השולחנות את הכלים האחרים. כדי לאפשר לשוטפי הכלים להשתתף בתוכנית השבת, תיעשה השטיפה למחרת בבוקר. לכן מתבקשים החברים להכניס את הכלים למיכלים המתאימים.

4. אנו נמשיך בנהג של משפחהמברכת וקוראת. לעומת זאת יוכנס חידושבך שכל דברי הקריאה, והשירים, כולל פרשת השבוע, יודפסו ויחולקו על השולחנות.

5. נקנה ציוד רמקולים חדש ואנו מקווים שכולט ישמעו טוב וברור בכל הפינות של הדר האוכל.

6. לפי המלצת ועדת העבודה תעבור בתשבע בחדר האוכל ביום ששי ותדאג לכל הסידורים הכרוכים בקבלת השבת. בשעה ארבע יהליף אותה חבר, אשר יעבור בכך בחדר האוכל עד 9 בערב ועבודה זה תחשב לו כמסירת שבת. נוסף לכך יהיו תורנים כפי שהיו בעבר.

7. "דיאטה בלבד תחולק מעגלה שתעמוד בפתחו של הדר האוכל. מנות ה"במקום" יחולקו מן העגלות המחלקות את המנה העיקרית.

נושא "קבלת שבת" נמצא בספוליה של תת-ועדה מיוחדת אשר נמנים עליה האובן מ., ג'וני פ., בתשבע, צילה ולו. כאמור, נשמח לשמע תגובות הערות, הצעות מחברים

שבת שלום לכולכם !